

Մեղեղի սուրբ Լուսատուին Մովսէս քերթողին Որեւմ. 1.

(Տ ա Ղ Ճ Խ Է .)

Ո՛վ արքայակերպ տէր քահանայապետ,
սուրբ եւ հովիւ բարի. որ յերկնայինսն նը-
մանեալ հրեշտակատեսիլ.

Երբզեմմը քեզ ըզերգաս, քեզ ըզերգաս երգե-
մըք, քեզ ըզերգաս, զերգաս երբզեմմը քեզ
ըզերգաս:

Եւ իշըրթանց քոց ըրդխեալ ջուր կենդանի
երանգ երանգ. երբընեքական ծաղկաւք.
երբզեմմը քեզ ըզերգաս. քեզ ըզերգաս...
Վասնորոյ եւ զքառիցն ամետարանն գետը
զանուշն եւ զաօգտակարն. արբուցանելով ըզ-
պասքումըն ծարաւեաց.

Երբեմք քեզ...

Ե. Բ.

Պ Ո Ղ Ի Կ Ր Ա Տ Է Ս Ի Մ Ա Տ Ա Ն Ի Ն²
ՇՈՒՆԻՍ

Տանիքի վերայ նա բարձր կանգնած
նայումէր, հոգին հրծուանքով լցուած,
իրեն հպատակ շքեղ Սամուիլն:

«Հրնազանդ է ինձ այս ամէնը, տես.
Խոստովանիր, որ երջանիկ եմ ես», —
նա Եգիպտոսի ասաց արքային:

«Վայելում ես դու երկնից շընորհներ —
Ահա վաղեմի քո բաղդակիցներ

Քո զայիսոնի ուժիցն ընկճուեցան:
Բայց կայ վրիժառու մէկը տակաւին.

Եւ մինչ կենդանի է քո թշնամին,
Երջանիկ քեզ չի ասիլ իմ՝ բերան:

Եւ դեռ չէր արքան իւր խօսքն ասարտած,
Ահա Միլետից հրեշտակն ուղարկուած
Եկաւ, ամետիք բերեց իշխանին.

«Թող, տէ՛ր, բորբոքուի զոհների ճենճեր,
Եւ դաւարագեղ զուարթ դափնիներ
Հիսուին փառաւոր պըսակ քո գլխին:

«Տիգանար արդէն ընկաւ թշնամիդ.
Հաղորդում է այս լուրն ուրախատիթ
Պոլիդորն ազնիւ, զօրավարըդ քաջ:»

1. Այս բառը ջնջուած է եւ լաւ չէ կարդացուում:

2. Der Ring des Polykrates.

Ասում է, քանում՝ նա մի սեւ անօթ, —
Եւ արինաթաթախ զըլուխը ծանօթ
Սոսկալով տեսան նրանք իրանց առաջ:

Եւ սարսուռ զգաց, նահանջեց արքան.
«Բայց մի՛ հաատար դու երջանկովեան», —
Մտահոգ ասաց իւր քարեկամին.

«Հարուստ նաւերիդ — այդ մի՛ մոռանայ —
Բաղդըն է լողում նենգ ալեաց վերայ.
Կը փշրէ՝ նոցա փոթորիկն ուժգին:»

Եւ հագիւ թէ նա իւր խօսքն ասարտեց,
Մի ուրախ զանչին նորան ընդհատեց,
Որ ծովեզերքից հասաւ թնդալով.
Ժանրացած զանծով օտար աշխարհի
Դառնում են արա երկիրն հայրենի
Նաւերն՝ իբր անտառ խիտ խիտ կայմերով:

Ապշեցաւ մընաց ու ասաց արքան.

«Յաջողում է քեզ այսօր ամէն ըսն.
Բայց ըզգուշացիր յեղյեղով բաղդից —
Ահա կրետացոց զնդեր զինաւառ
Պատրաստում են արդ վըտանգ քեզ համար.
Արդէն հեռու չեն նոքա այս ափից:»

Եւ խօսքը բերնից դեռ նոր դուրս եկած՝
Տեսան նաւերի դրօշները պարզած.

«Յաղթուի՞նք», — հազար ձայներ գոչեցին —
«Այլ եւս թշնամու չըկան արհաւիրք.
Կրետացիներին ցրուեց փոթորիկ,
Եւ հասաւ վախճան գոռ պատերազմին:»

Սարսափով լսեց հիւրն այս ամետիք.

«Ի՞նչ, պիտի քեզ ասեմ՝ երջանիկ:
Վախում եմ՝ սակայն ես կեանքիդ համար.
Աստուածոց նախանձն արեւելի է միշտ,
Եւ ուրախութիւն ոչ երբէք անվիշտ
Հողածնի բաժին տեսել է աշխարհ:

«Յաջողում էր միշտ ի՛նձ եւս ամէն ըսն.
Բոլոր գործերումս ինձ միշտ անքաժան
Հովանաւոր էր շընորհն երկնային:
Սակայն ո՞նէի ժառանգ սիրասուն —
Ես տեսայ նորա մահն անագորոյն.
Պարտքըս հատուցի իմ՝ ճակատագրին:

«Արդ ազատ լինել թէ կամիս ցաւից,
Աղաչի՛ր անմահ դու աստուածներից

Շընորհել եւ վիշտ ընկեր քո քաղղին.
Ես դեռ չեմ տեսել, որ մէկի վերան
Միշտ լիածեղըն մինչեւ իւր վախճանն,
Աստուածներն ուրախ պարգեւ թափէին:

«Եւ թէ չէ լսում աստուած քո խնդիր,
Դու քարեկամիդ խըրատին միտ դի՛ր.
Ինքըդ քո գլխին կոշի՛ր դու փորձանք,
Եւ զանձերիդ մէջ եթէ պատուական,
Սըտիդ սիրելի դու ունիս մի քան,
Զգի՛ր, թո՛ղ տանի այս ծովի յորձանք:»

Եւ Պոլիկրատէս սոսկալով ասաց.
«Իմ այս մատանին կղզում մթերուած
Բոլոր զանձերիցս է ինձ սիրելի.
Կամի՛մ այս զոհել ես աստուածներին —
Թերեւս հաշտ աչքով նայեն իմ քաղղին:»
Եւ ծովն է նետում զոհարն իւր մատի:

Դեռ նոր էր քացումը յաջորդ առաւօտ,
Մի՞ձկնորս մտաւ թագաւորի մօտ,
Եւ ուրախութիւն փայլում էր դէմքին.
«Տէ՛ր, այս ծովն այսօր ընկաւ իմ ուռկան,
Զեմ՝ ընկել դեռ մինն ես սորա նըման.
Այս ընծայ քերի քեզ, իմ իշխանին:»

Եւ երբ խոհարարն ծուկը կոտորեց,
Թագաւորի մօտ ապշած նա շտապեց
Եւ խիստ զարմանքով զոչեց ու ասաց.
«Տէ՛ր, ահա տես քո սիրած մատանին,
Գըտայ նոր քերած ես ծըկան փորին:
Ո՛հ, ինչ անսահման քաղղ է քեզ շնորհուած:»

Եւ հիւրը դարձաւ սրտումս ահուդող.
«Էլ այստեղ,» — ասաց, — «մընալ չեմ կարող.
Այլ ես քարեկամ դու չես ինձ համար —
Կորուստդ եմ խնդրում աստուածներն երկ-
նից:»
Փախչում եմ՝ քեզ հետ մեռնելու վտանգից:»
Եւ շուտ նաւ նստաւ, ընկաւ ճանապարհ:

Յ. ՅՈՂԱՆՆՈՍԵԱՆ.

ՆՈՐԱԳՐՈՒՄ ՍԵՊԱՉԵՆԻ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ.

Արդինաշատ խմբագրութեան Արարատ ամսագրոյ.

Յուսալով որ՝ խմբագրութիւնդ կը ցան-
կայ զարգարել Արարատի էջերը Հայաստա-
նում գտնուած հնութեանց նշխարներով, ա-
հա յանձնում եմ խմբագրութեանդ տասն-
տողեան մի նորագիւտ սեպաձև արձանագրու-
թիւն, որը մեր յանձնարարութեամբ հարցնե-
լով գտել է Մօլլա-Բայազիտ գիւղի Արժ.
Յովհաննէս քահանայն Տէր Յակոբեան Ար-
ուանդակերտի (Ղարաղալայ) բերդի հանդէպ՝
Արասխի ձախ ափին մի քարափի վերայ:

Այդ արձանագրութիւնն օրինակելու հա-
մար անձամբ զնացի գտնուած տեղը և մեծ
դժուարութեամբ քարափների վրայից անցնե-
լով հազիւ կարողացայ օժանդակութեամբ յիշ-
եալ Յովհաննէս քահանայի Արմաւիրցի պա-
րոն Մարտիրոս Արապետեանի և տիրացու
Մարտիրոս Արիստակէսեանի հասնել արձա-
նագրի գտնուած տեղը և մտնելով մի քարա-
փի ներքեւ տեսնել և օրինակել:

Ուղարկելով խմբագրութեանդ նորագիւտ
Արուանդակերտեան այս արձանագրութիւնը՝
յուսով եմ որ Արարատի միջոցաւ կը հրատա-
րակէք ի գիտութիւն Աւրոպացի բեւեռագրով
պարագողների: Յաւելում թէ՛ այս արձանագրի
թէ՛ սկսուածքը և թէ՛ տառերը բոլորովին նման
են Արմաւիրի արձանագրութեանց, ինչպէս
համեմատողը կարող է պարզ տեսնել:

Գուշակելով որ Արուանդակերտի շրջա-
կայքում պէտք է այդպիսի արձանագրու-
թիւններ գտնուին այլ ևս, յանձնարարեցի
ում անկ էր հետամուտ լինել բեւեռագիր ար-
ձանագրութեանց, խոստանալով միանդամայն
դրամական վարձատրութիւն այդպիսի աշխա-
տանքների համար:

Այս ևս ասեմ որ արձանագրարը այն-
պէս նեղ ծերպի մէջ է, որ անհնար է լուսա-
նկարով արձանագրի պատճէնը հանել, գուցէ